

Soós József

Valami ének messziről...

(Pék Pálnak)

Mert ideje van a szónak
és ideje a jajnak.
Tükre az egeknek –
homálylik az ablak.

Elúszik a múlt ködén
életednek háza.
Valami ének messziről...
ragad a romlásba.

Ragad a romlásba –
csak könnyre és gyászra.
Csak könnyre és gyászra –
örök árvaságra.

Mert ideje van a szónak
és ideje a jajnak.
Tükre az egeknek –
homálylik az ablak.

Baglyokkal huhogó éjen...

Baglyokkal huhogó éjen
ezüst üstökös-csóva a
Tejút:
örvény-sörényű ménes,
homlokán ékes
csillag a Nap.

Karamazov korban élünk! –
sírva hajt térdet sztarc Zoszima.

Próféta szép feje
kushad arany tálban.
Még mindig a pusztában
böjtöl az igaz.

Csak a vér tüntet
piros keresztfán.

Fekete varjak
ülnek rajt némán.

Isten és Ember kiált
felemelt karral
kegyelemért.

Göcseji Orfeusz

(Buda Ferencnek)

Fákra maréknyi toll havaz, dől,
sodorja sziszegő szellő.
Messze fön magányos galamb iszkol.

Vert fal hasad.
Füst száll, fehér.
Pattog a tűzben
a bükkfagyökér.

Borzas zsúptető földig ereszkedik.
Vén iga reccsen. Korhadt kerék törik.
Csorba kútkáván rozsdás vaslánc vacog.

Itt vagyok átkozott gyötrellemmel,
– konok hal, kit kidobott a tenger –,
hűséges göcseji Orfeuszod!